

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 850

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 21 noiembrie 2014

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 534 din 9 octombrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 58 alin. (4) și art. 167 alin. (3) din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru	2–6
Decizia nr. 535 din 9 octombrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 107 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.....	7–8
Decizia nr. 550 din 15 octombrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 94/1999 privind participarea României la procedurile în fața Curții Europene a Drepturilor Omului și a Comitetului Miniștrilor ale Consiliului Europei și exercitarea dreptului de regres al statului în urma hotărârilor și convențiilor de rezolvare pe cale amiabilă, precum și celor ale art. 322 pct. 9 din Codul de procedură civilă din 1865	8–11
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.504. — Ordin al ministrului finanțelor publice privind numirea de membri în Comitetul pentru Audit Public Intern	11
2.547. — Ordin al viceprim-ministrului, ministrul culturii, privind clasarea în Lista monumentelor istorice, categoria ansamblu, grupa valorică B, a Ansamblului „Calea ferată îngustă Turda-Abrud”, tronsonul aferent județului Cluj	12
ACTE ALE CAMEREI DE COMERȚ ȘI INDUSTRIE A ROMÂNIEI	
25. — Regulament privind avizarea, supravegherea, controlul și sancționarea activității burselor de mărfuri	13–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 534

din 9 octombrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 58 alin. (4) și art. 167 alin. (3) din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru

Augustin Zegrean	— președinte
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 167 alin. (3) coroborat cu art. 58 alin. (4) din Codul de procedură civilă și art. 48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Societatea Comercială „Enel Energie” — S.A. în Dosarul nr. 7.847/212/2013 al Judecătoriei Constanța — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 580D/2014.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 632D/2014 având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 167 alin. (3) coroborate cu art. 58 alin. (4) din Codul de procedură civilă și art. 48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Societatea Comercială „Enel Energie Muntenia” — S.A., cu sediul în București în Dosarul nr. 26.969/300/2013 al Judecătoriei Sectorului 2 București — Secția civilă.

4. Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 640D/2014 având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 167 alin. (3) și art. 58 alin. (4) din Codul de procedură civilă și ale art. 48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Societatea Comercială „Enel Energie Muntenia” — S.A., cu sediul în București în Dosarul nr. 45.121/301/2013 al Judecătoriei Sectorului 3 București — Secția civilă.

5. Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 655D/2014 având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 167 alin. (3) coroborat cu art. 58 alin. (4) din Codul de procedură civilă și, în subsidiar, art. 48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Societatea Comercială „Enel Energie” — S.A., cu sediul în București în Dosarul nr. 31.390/212/2013 al Judecătoriei Constanța — Secția civilă.

6. Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 727D/2014 având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 167 alin. (3) coroborat cu art. 58 alin. (4) din Codul de

procedură civilă și art. 48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Societatea Comercială „Enel Energie” — S.A., cu sediul în București în Dosarul nr. 3.638/290/2013 al Judecătoriei Reșița.

7. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

8. Curtea, din oficiu, pune în discuție problema conexării dosarelor.

9. Reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu conexarea cauzelor.

10. Curtea, având în vedere obiectul cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 632D/2014, nr. 640D/2014, nr. 655D/2014 și nr. 727D/2014 la Dosarul nr. 580D/2014, care este primul înregistrat.

11. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, întrucât normele criticate au menirea de a institui o garanție suplimentară privind dreptul la apărare, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale în materie. De asemenea, menționează Hotărârea din 17 noiembrie 2011 pronunțată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în Cauza C—327/10 *Hypotečni banka vs. Udo Mike Lindner*.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

12. Prin încheierile din 4 iunie 2014, 25 martie 2014, 21 mai 2014, 20 mai 2014 și 2 iulie 2014, pronunțate în dosarele nr. 7.847/212/2013, nr. 26.969/300/2013, nr. 45.121/301/2013, nr. 31.390/212/2013 și nr. 3.638/290/2013, **Judecătoria Constanța — Secția civilă, Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă, Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă și Judecătoria Reșița au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 58 alin. (4) și art. 167 alin. (3) din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru.**

13. Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Enel Energie” — S.A. și Societatea Comercială „Enel Energie Muntenia” — S.A., cu sediul în București în cauze având ca obiect pretenții privind obligarea la plata unor sume reprezentând contravaloarea energiei electrice consumate, a penalităților de întârziere, precum și a taxei de deconectare și demontare a contorului.

14. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarele acesteia susțin că prevederile criticate sunt contrare drepturilor și intereselor ambelor părți din proces, întrucât, pe de o parte, reclamantul care promovează acțiunea pentru recuperarea creanței nu are certitudinea recuperării acesteia și a cheltuielilor de judecată constând în taxa de timbru și onorariul curatorului, iar, pe de altă parte, pârâțul debitor este obligat, în situația în care cade în pretenții, să plătească pentru realizarea unor apărări pentru care nu și-a dat consimțământul și care pot fi contrare intereselor acestuia.

15. Astfel, arată că prevederile art. 167 din Codul de procedură civilă, cu excepția alin. (3), garantează, fără discriminare, dreptul la apărare și la un proces echitabil, atât al debitorului, cât și al creditorului, într-un termen rezonabil. Sub pretextul respectării de către stat a obligației de a asigura cetățenilor dreptul la apărare și dreptul la un proces echitabil, prin prevederile criticate, legiuitorul a înțeles să transfere responsabilitatea statului în sarcina reclamantului creditor. De asemenea, sub pretextul dreptului la un proces echitabil și al interzicerii abuzului de drept, se încalcă accesul liber la justiție și este restrânsă exercitarea unor drepturi și libertăți ale părților în litigiu.

16. Legiuitorul, prin introducerea în Codul de procedură civilă și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 a prevederilor atacate, intervine în favoarea uneia dintre părți — debitorul obligației contractuale, obstrucționând accesul la justiție al celeilalte părți — creditorul — și restrângând acestuia exercitarea drepturilor rezultând dintr-un raport juridic. Partea care a promovat acțiunea — creditorul/reclamantul — și care are interes în continuarea procesului trebuie să plătească pentru apărarea părții adverse — debitorul/pârâțul care, deși legal citat prin publicitate, nu s-a prezentat în instanță și nu a formulat apărări, nici nu a dovedit că are dreptul să beneficieze de un curator numit de instanță și, pe lângă faptul că i-a produs creditorului un prejudiciu, beneficiază de apărările unui avocat plătit chiar din fondurile creditorului.

17. Statul transferă responsabilitatea asigurării fondurilor pentru plata curatorului special asupra părților în litigiu, plată care, odată efectuată, nu mai poate fi recuperată de partea care cade în pretenții, fie că este vorba de reclamantă, fie de pârâtă. Or legiuitorul nu a avut în vedere drepturile și interesele creditorului, care, deși are interes în continuarea procesului, nu dispune de fonduri să plătească onorariul pentru curator.

18. De asemenea, susțin că sunt lezate drepturile și interesele debitorului, care, în situația în care este solvabil, va trebui să plătească pentru apărări pe care le putea face singur sau putea negocia cu apărătorul ales cuantumul onorariului. În plus, este obligat și la plata cheltuielilor cu executarea silită, cheltuieli care, în unele cazuri, depășesc valoarea debitului și pe care le putea evita dacă nu există prevederea legală atacată.

19. Numirea unui apărător pentru debitorul legal citat prin publicitate este nelegală și abuzivă prin punerea în sarcina creditorului a plății curatorului, de vreme ce acesta a învederat și a dovedit că a făcut toate demersurile necesare aflării noului sediu/domiciliu al debitorului, respectiv a înaintat adresă în acest sens către autoritățile statului cu atribuții de furnizare de date ale persoanelor fizice/persoane juridice, dar nu a putut afla adresa actuală a debitorului. Pentru îndeplinirea procedurii de citare cu debitorul, se apreciază ca fiind suficientă punerea în sarcina creditorului a cheltuielilor pentru citarea prin publicitate

în Monitorul Oficial al României sau într-un ziar central de largă răspândire.

20. În situația în care partea interesată citează cealaltă parte prin publicitate, cu rea-credință, își asumă riscul exercitării acțiunii sale, respectiv își asumă riscul de a fi obligată la plata cheltuielilor de judecată, amenzi și alte sancțiuni prevăzute de lege. Autoarea excepției de neconstituționalitate face referire la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, respectiv Decizia din 10 aprilie 2003 pronunțată în Cauza *Nunes Dias împotriva Portugaliei*.

21. În continuare, se consideră că, în realitate, curatorii speciali numiți de instanță sunt aceia cărora le profită dispozițiile textelor atacate. Aceștia sunt cei care își încasează onorariul pentru activitatea desfășurată, fie din fondurile părților în litigiu, care au fost ținute de dispoziții neconstituționale să plătească uneori mult prea mult, fie din fondul bugetului statului. Se apreciază, astfel, că numirea curatorului special în spețele prezentate și similare favorizează o anumită categorie profesională, aceea a avocaților baroului.

22. În ceea ce privește dreptul la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, se apreciază că și acesta este încălcat prin tergiversarea procesului de către curatorul special al cărui interes principal este justificarea unui onorariu mai mare. Această tergiversare este în defavoarea creditorului în situația obținerii unui titlu executoriu, întrucât în timpul procesului și până la punerea în executare silită poate interveni starea de insolvență și radierea de la registrul comerțului a debitorului persoană juridică, iar în cazul persoanelor fizice poate interveni decesul. Toate aceste consecințe se răsfrâng asupra patrimoniului creditorului, care este sancționat pentru că a fost de bună-credință în raportul juridic dedus judecății.

23. **Judecătoria Constanța — Secția civilă**, în Dosarul Curții Constituționale nr. 580D/2014, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este întemeiată și consideră că sunt pertinente criticile creditorului aduse reglementării privind numirea unui curator în cazul citării prin publicitate a uneia dintre părți și stabilirea unei remunerații a curatorului în sarcina părții adverse. Așa cum a arătat și creditorul, la acest moment, în lipsa unor criterii clar definite, cuantumul remunerației curatorului este stabilit de către instanțe în mod aleatoriu. De asemenea, deși art. 48 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 prevede că avansarea remunerației curatorului special numit de instanță în condițiile art. 58 și art. 167 din Codul de procedură civilă este în sarcina persoanei ale cărei interese sunt ocrotite prin numirea curatorului, în majoritatea cazurilor instanțele dispun, conform art. 48 alin. (2) din ordonanța de urgență menționată, ca achitarea acestei remunerații să fie realizată de cealaltă parte (reclamantul), o asemenea măsură fiind singura de natura să asigure continuarea procesului. În caz contrar, s-ar ajunge în situația previzibilă în care, de teama justificată a imposibilității recuperării ulterioare a remunerației sale, curatorul special (numit dintre avocații baroului) să se eschiveze de la reprezentarea intereselor pârâțului citat prin publicitate, fapt ce ar conduce la prelungirea excesivă a procesului.

24. Pe lângă eforturile financiare depuse de reclamant pentru achitarea taxelor de timbru, pentru aflarea domiciliului/sediului actual al pârâțului (cereri pentru eliberarea certificatelor de grefă necesare în fața autorităților însărcinate cu evidența persoanelor fizice/juridice), pentru publicarea citațiilor în Monitorul Oficial al

României sau într-un ziar central de largă răspândire, noua reglementare impune reclamantului încă o obligație — aceea de a achita onorariul unui avocat numit din oficiu pentru a reprezenta interesele pârâtului care nu a binevoit să anunțe autoritățile despre schimbarea domiciliului/sediului său, deși avea această obligație legală. Astfel, aceasta nouă obligație, chiar dacă nu este prevăzută de lege în mod expres în sarcina reclamantului, este impusă reclamantului *volens nolens*, achitarea remunerației curatorului de către reclamant fiind de cele mai multe ori singura opțiune rezonabilă pentru continuarea procesului și pentru soluționarea litigiului într-un termen rezonabil. În opinia instanței, reclamantului i se impun sarcini împovărătoare de natură să îi afecteze dreptul de acces la justiție.

25. De asemenea, arată că trebuie avute în vedere și dispozițiile legale care impun obligația legală a persoanelor fizice și a persoanelor juridice de a aduce la cunoștința autorităților însărcinate cu evidența persoanelor fizice/juridice schimbarea domiciliului/reședinței ori, după caz, a sediului.

26. Totodată, menționează faptul că, în anumite spețe, deși culpa pârâtului este evidentă, chiar autoritățile statului sunt obligate să achite remunerația curatorului special, astfel, făcând trimitere la dispozițiile art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, arată că un exemplu în acest sens îl reprezintă spețele care au ca obiect înlocuirea amenzii contravenționale cu munca în folosul comunității.

27. Prin urmare, apreciază că dreptul pârâtului la apărare este cu prisosință respectat atât prin aplicarea dispozițiilor care reglementează citarea prin afișarea citației la ușa instanței, pe portalul instanței de judecată competente, la ultimul domiciliu cunoscut al celui citat și, după caz, prin publicarea citației în Monitorul Oficial al României sau într-un ziar central de largă răspândire, potrivit art. 167 alin. (1) din Codul de procedură civilă, cât și prin aplicarea dispozițiilor art. 167 alin. (5), care prevăd că, dacă cel citat se înfățișează și dovedește că a fost citat prin publicitate cu rea-credință, toate actele de procedură ce au urmat încuviințării acestei citări vor fi anulate, iar reclamantul care a cerut citarea prin publicitate va fi sancționat potrivit prevederilor legale. Astfel, reglementarea unor noi modalități de protejare a dreptului la apărare al pârâtului citat prin publicitate nu poate decât să conducă la un dezechilibru între drepturile reclamantului și cele ale părții adverse, la tergiversarea și prelungirea procesului în mod excesiv și la încălcarea rolului instanțelor de judecată.

28. **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă**, în Dosarul Curții Constituționale nr. 632D/2014, exprimându-și opinia asupra excepției de neconstituționalitate, consideră că aceasta este neîntemeiată, textele legale criticate având o justificare obiectivă și rezonabilă.

29. **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă**, în Dosarul Curții Constituționale nr. 640D/2014, exprimându-și opinia asupra excepției de neconstituționalitate, consideră că aceasta este neîntemeiată. În acest sens arată că obligația de a achita onorariul curatorului special este dispusă de instanță în sarcina creditoarei, întrucât, din punct de vedere obiectiv, este imposibilă punerea în sarcina debitorului — prin ipoteză acesta nefiind legal citat la domiciliul/sediul cunoscut. Măsura este, totodată, justificată de interesul continuării procesului reclamantului. Mai mult, cheltuielile efectuate de reclamant cu achitarea onorariului curatorului special pot fi puse în sarcina

pârâtului, în cadrul cheltuielilor de judecată, în cazul admiterii cererii de chemare în judecată. Totodată, se reține că, potrivit art. 49 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, instanța poate încuviința avansarea remunerației convenite curatorului special din bugetul statului.

30. **Judecătoria Constanța — Secția civilă**, în Dosarul Curții Constituționale nr. 655D/2014, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care arată că, în ceea ce privește competența recunoscută instanței, potrivit art. 167 din noul Cod de procedură civilă, de a numi un curator în vederea reprezentării intereselor pârâtului, în situația în care domiciliul acestuia nu este cunoscut, iar citarea se realizează prin publicitate, acesta este un corolar firesc și necesar al investirii sale cu soluționarea cauzei pe care este ținută să o finalizeze printr-o hotărâre legală și temeinică, cu respectarea dreptului constituțional la apărare. Dincolo de rațiunile care impun și justifică o atare prerogativă, consacrarea ei nu relevă însă niciun fine de neconstituționalitate.

31. **Judecătoria Reșița**, în Dosarul Curții Constituționale nr. 727D/2014, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care arată că, în ceea ce privește încălcarea art. 21 și art. 53 din Constituție, accesul la justiție nu este un drept absolut și interesele unei bune administrări a justiției pot justifica impunerea unei restricționări financiare în privința exercitării acestui drept și nu interzic stabilirea unor obligații pecuniare în sarcina părților, fiind justificat ca persoanele care se adresează autorităților judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor prilejuate de realizarea actului de justiție. Pe de altă parte, art. 53 alin. (1) din Constituție prevede, între alte situații, că exercițiul unor drepturi poate fi restrâns și pentru apărarea drepturilor și a libertăților cetățenilor. În condițiile art. 167 alin. (3) din Codul de procedură civilă, raportat la art. 58 din același cod, numirea unui curator pentru reprezentarea intereselor pârâtului în situația în care reclamantul învederează, motivat, că, deși a făcut tot ce i-a stat în putință, nu a reușit să afle domiciliul pârâtului sau un alt loc unde ar putea fi citat potrivit legii, constituie o regulă de procedură reglementată de legiuitor pentru respectarea dreptului la apărare al pârâtului, precum și a principiului contradictorialității în procesul civil. Referitor la remunerația curatorului, se reține că reclamantul care a avansat sumele respective poate solicita obligarea pârâtului la plata acestora cu titlu de cheltuieli de judecată. De asemenea, sunt avute în vedere și dispozițiile art. 49 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013.

32. Referitor la încălcarea art. 24 din Constituție, se reține că scopul prevederilor legale criticate este reprezentat de respectarea dreptului la apărare al pârâtului care nu este prezent în fața instanței de judecată și al cărui domiciliu (sediul) nu este cunoscut în vederea realizării procedurii de citare, conform legii.

33. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

34. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

35. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 58 alin. (4) și art. 167 alin. (3) din Codul de procedură civilă, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 545 din 3 august 2012, precum și ale art. 48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 29 iunie 2013, care au următorul cuprins:

— Art. 58 alin. (4) din Codul de procedură civilă: „(4) *Remunerarea provizorie a curatorului astfel numit se fixează de instanță, prin încheiere, stabilindu-se totodată și modalitatea de plată. La cererea curatorului, odată cu încredințarea calității sale, ținându-se seama de activitatea desfășurată, remunerația va putea fi majorată.*”;

— Art. 167 alin. (3) din Codul de procedură civilă: „*Odată cu încuviințarea citării prin publicitate, instanța va numi un curator dintre avocații baroului, potrivit art. 58, care va fi citat la dezbateri pentru reprezentarea intereselor părâtului.*”;

— Art. 48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013: „(1) *Avansarea remunerației curatorului special numit de instanță în condițiile art. 58 și 167 din Codul de procedură civilă este în sarcina persoanei ale cărei interese sunt ocrotite prin numirea curatorului.*

(2) *Instanța poate stabili, prin încheierea prevăzută de art. 58 alin. (4) din Codul de procedură civilă, ca avansarea remunerației curatorului să se facă de cealaltă parte, când o asemenea măsură este în interesul continuării procesului.*

(3) *Sumele avansate cu titlu de remunerație a curatorului special se includ în cheltuielile de judecată și vor fi puse în sarcina părții care pierde procesul.*”

36. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare și art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 6 privind dreptul la un proces echitabil și art. 17 referitor la interzicerea abuzului de drept din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

37. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile criticate au mai format obiectul controlului de constituționalitate, în raport cu critici și prevederi constituționale similare, sens în care este Decizia nr. 364 din 25 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 542 din 22 iulie 2014, și Decizia nr. 377 din 26 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 693 din 23 septembrie 2014, prin care instanța de contencios constituțional a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate.

38. Cu acele prilejuri, Curtea a reținut că instituția curatorului special a fost reglementată în art. 44 din Codul de procedură civilă din 1865, cu rolul de a preveni și de a înlătura anumite abuzuri ce ar fi putut apărea în exercitarea drepturilor procesuale ale persoanelor prevăzute de aceste dispoziții. Astfel, în caz de urgență, dacă persoana fizică lipsită de capacitatea de exercițiu a drepturilor civile nu avea reprezentant legal, instanța, la cererea părții interesate, putea numi un curator special, care să o reprezinte până la numirea reprezentantului legal, potrivit legii.

De asemenea, instanța putea numi un curator special în caz de conflict de interese între reprezentant și cel reprezentat sau când o persoană juridică, chemată să stea în judecată, nu avea reprezentant legal. Aceste dispoziții se aplicau, în mod corespunzător, și persoanelor cu capacitate de exercițiu restrânsă, iar numirea acestor curatori se făcea de instanța competentă să hotărască asupra cererii de chemare în judecată.

39. Prin Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 545 din 3 august 2012, a fost extinsă instituția curatelei speciale. Potrivit art. 58 alin. (1), „*În caz de urgență, dacă persoana fizică lipsită de capacitatea de exercițiu a drepturilor civile nu are reprezentant legal, instanța, la cererea părții interesate, va numi un curator special, care să o reprezinte până la numirea reprezentantului legal, potrivit legii. De asemenea, instanța va numi un curator special în caz de conflict de interese între reprezentantul legal și cel reprezentat sau când o persoană juridică ori o entitate dintre cele prevăzute la art. 56 alin. (2), chemată să stea în judecată, nu are reprezentant.*” În virtutea art. 58 alin. (3), „*numirea acestor curatori se va face de instanța care judecă procesul, dintre avocații anume desemnați în acest scop de barou pentru fiecare instanță judecătorească. Curatorul special are toate drepturile și obligațiile prevăzute de lege pentru reprezentantul legal.*”

40. Este evident că această instituție, astfel cum este legiferată în Codul de procedură civilă, este menită să dea eficiență art. 24 din Constituție, dreptul la apărare fiind asigurat în plenitudinea sa. Astfel, această instituție vine să protejeze interesele celor chemați în judecată și care nu au capacitatea de exercițiu a drepturilor civile, intrând în această categorie nu numai minorii și interzișii — persoane fizice, ci și persoanele juridice ori entitățile prevăzute la art. 56 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

41. Potrivit art. 167 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în situația în care reclamantul învederează, motivat, că, deși a făcut tot ce i-a stat în putință, nu a reușit să afle domiciliul părâtului sau un alt loc unde ar putea fi citat potrivit legii, instanța va putea încuviința citarea acestuia prin publicitate. Ca atare, citarea prin publicitate nu are loc **de plano**, ci este o acțiune subsecventă demersurilor nereușite efectuate în sensul aflării domiciliului părâtului sau a unui alt loc unde ar putea fi citat potrivit legii.

42. Într-o astfel de situație, instanța va putea încuviința, potrivit art. 167 alin. (1) din Codul de procedură civilă, citarea părâtului prin publicitate, rămânând așadar la aprecierea instanței dacă recurge la această posibilitate. Însă, în cazul în care instanța încuviințează citarea părții părâte prin publicitate, este obligată să numească un curator dintre avocații baroului, potrivit art. 58 din același Cod, care va fi citat la dezbateri pentru reprezentarea intereselor părâtului [art. 167 alin. (3) „*Odată cu încuviințarea citării prin publicitate, instanța va numi un curator dintre avocații baroului, potrivit art. 58, care va fi citat la dezbateri pentru reprezentarea intereselor părâtului*”]. Astfel, legiuitorul a extins protecția prevăzută la art. 58 alin. (1) din Codul de procedură civilă și asupra celor chemați în judecată și al căror domiciliu, cu toate eforturile depuse, nu a putut fi identificat.

43. Însă, în acest context, trebuie avute în vedere dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale

cetățenilor români, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 719 din 12 octombrie 2011, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii societăților nr. 31/1990, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, ale Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 31 ianuarie 2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 44/2008 privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 328 din 25 aprilie 2008, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 97 din 6 mai 1991, cu modificările ulterioare, precum și alte acte normative care reglementează obligația legală a persoanelor fizice și a persoanelor juridice de a aduce la cunoștința autorităților însărcinate cu evidența persoanelor fizice/juridice schimbarea domiciliului/reședinței ori, după caz, a sediului.

44. În cauzele deduse judecății, dacă instanța a încuviințat, potrivit art. 167 alin. (1) din Codul de procedură civilă, citarea uneia dintre părți prin publicitate, este obligată să numească un curator dintre avocații baroului, potrivit art. 58 din același Cod, care va fi citat la dezbateri pentru reprezentarea intereselor părâtului [art. 167 alin. (3) din Codul de procedură civilă], întrucât, în această ipoteză, prevederile legale fiind imperative nu lasă posibilitatea de apreciere a instanței în ceea ce privește numirea curatorului.

45. Totodată, potrivit art. 48 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, avansarea remunerației curatorului special numit de instanță în condițiile art. 58 și 167 din Codul de procedură civilă este în sarcina persoanei ale cărei

interese sunt ocrotite prin numirea curatorului. Instanța poate stabili însă, prin încheierea prevăzută de art. 58 alin. (4) din Codul de procedură civilă, ca avansarea remunerației curatorului să se facă de cealaltă parte, când o asemenea măsură este în interesul continuării procesului. În mod excepțional, în cazuri urgente, care nu suferă amânare, instanța va încuviința avansarea remunerației cuvenite curatorului special din bugetul statului, iar sumele avansate din bugetul statului cu titlu de remunerație pentru curatorul special constituie cheltuieli judiciare și vor fi puse în sarcina părții care pierde procesul [art. 49 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013]. Partea care avansează sumele cu titlu de remunerație a curatorului special are protecția drepturilor procesuale, nefiindu-i limitat accesul la justiție, întrucât la finalul judecății aceste sume ce reprezintă remunerația curatorului special se includ în cheltuielile de judecată și vor fi puse în sarcina părții care pierde procesul [art. 48 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013]. Având în vedere cele expuse, prevederile criticate nu aduc atingere dispozițiilor art. 16 alin. (1) și (2), art. 21 alin. (1) și art. 24 din Legea fundamentală, fiind o transpunere a dispozițiilor constituționale privind garantarea dreptului la apărare, și nu o piedică împotriva accesului la justiție, aplicându-se deopotrivă tuturor celor aflați în ipoteza normelor referitoare la instituția curatei speciale.

46. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

47. Pentru argumentele expuse, nu se poate reține încălcarea prevederilor art. 21 și art. 24 din Constituția României, precum și ale art. 6 și art. 17 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În acest context, Curtea constată că, nereținându-se restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, prevederile constituționale ale art. 53 nu au incidență în cauză.

48. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Comercială „Enel Energie” — S.A. în dosarele nr. 7.847/212/2013 și nr. 31.390/212/2013 ale Judecătoriai Constanța — Secția civilă și în Dosarul nr. 3.638/290/2013 al Judecătoriai Reșița, precum și de Societatea Comercială „Enel Energie Muntenia” — S.A., cu sediul în București în Dosarul nr. 26.969/300/2013 al Judecătoriai Sectorului 2 București — Secția civilă și în Dosarul nr. 45.121/301/2013 al Judecătoriai Sectorului 3 București — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 58 alin. (4) și art. 167 alin. (3) din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriai Constanța — Secția civilă, Judecătoriai Reșița, Judecătoriai Sectorului 2 București — Secția civilă și Judecătoriai Sectorului 3 București — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 9 octombrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ionița Cochintu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 535

din 9 octombrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 107 alin. (1)
din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Augustin Zegrean	— președinte
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 107 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Gondor Security” — S.R.L. din Târgu Mureș în Dosarul nr. 55/1.371/2013 al Tribunalului specializat Mureș și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 706D/2014.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, menționând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie. De asemenea, arată că este justificată procedura diferită, întrucât una este contencioasă, iar cealaltă este necontencioasă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 3 iulie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 55/1.371/2013, **Tribunalul specializat Mureș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 107 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Gondor Security” — S.R.L. din Târgu Mureș într-o cauză întemeiată pe dispozițiile Legii nr. 85/2006.

5. În **motivarea excepției de neconstituționalitate** autoarea acesteia susține, în esență, că prevederile criticate sunt neconstituționale deoarece permit judecătorului-sindic să dispună intrarea în faliment fie prin sentință, fie prin încheiere, ceea ce conduce la o discriminare. Or, pentru evitarea oricărei discriminări, apreciază că s-ar impune ca dispozițiile art. 107 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 să prevadă că judecătorul-sindic va decide numai prin sentință intrarea în faliment.

6. **Tribunalul specializat Mureș** opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât situația din prezenta speță este similară cu cea în care Curtea Constituțională a pronunțat Decizia nr. 246 din 21 mai 2013. Din considerentele acesteia se reține că autoarea excepției de neconstituționalitate este nemulțumită de modul de redactare a textului criticat, aspect prin care se permite judecătorului-sindic să dispună intrarea în faliment prin încheiere sau sentință, or, în ceea ce privește prerogativele stabilirii procedurii de judecată, acestea revin exclusiv legiuitorului.

7. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

10. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 107 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins:
„(1) Judecătorul-sindic va decide, prin sentință sau, după caz, prin încheiere, în condițiile art. 32, intrarea în faliment în următoarele cazuri:

A. a) debitorul și-a declarat intenția de a intra în procedura simplificată;

b) debitorul nu și-a declarat intenția de reorganizare sau, la cererea creditorului de deschidere a procedurii, a contestat că ar fi în stare de insolvență, iar contestația a fost respinsă de judecătorul-sindic;

c) niciunul dintre celelalte subiecte de drept îndreptățite nu a propus un plan de reorganizare, în condițiile prevăzute la art. 94, sau niciunul dintre planurile propuse nu a fost acceptat și confirmat;

B. debitorul și-a declarat intenția de reorganizare, dar nu a propus un plan de reorganizare ori planul propus de acesta nu a fost acceptat și confirmat;

C. obligațiile de plată și celelalte sarcini asumate nu sunt îndeplinite în condițiile stipulate prin planul confirmat sau desfășurarea activității debitorului în decursul reorganizării sale aduce pierderi averii sale;

D. a fost aprobat raportul administratorului judiciar prin care se propune, după caz, intrarea debitorului în faliment, potrivit art. 54 alin. (5) sau art. 60 alin. (3).”

11. Legea nr. 85/2006, cu modificările și completările ulterioare, a fost abrogată prin art. 344 lit. a) din titlul V — *Dispoziții tranzitorii și finale* din Legea nr. 85/2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 25 iunie 2014.

12. Având în vedere prevederile art. 343 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență potrivit cărora „*Procesele începute înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi rămân supuse legii aplicabile anterior acestei date*”, precum și Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, prin care Curtea a stabilit că sintagma „în vigoare” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și

ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, Curtea urmează a exercita controlul de constituționalitate asupra prevederilor din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

13. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) potrivit căruia „*Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări*”. De asemenea, sunt invocate dispozițiile art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, din economia prevederilor art. 107 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, reiese că acestea sunt norme de procedură ce au fost edictate în lumina dispozițiilor constituționale ale art. 61 alin. (1) care statuează rolul Parlamentului de unică autoritate legiuitoare a țării, coroborate cu cele ale art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de*

judecată sunt prevăzute numai prin lege”, care atribuie exclusiv legiuitorului prerogativa stabilirii competenței și procedurii de judecată, regulile de procedură cu aplicabilitate generală, dar și a regulilor speciale, în considerarea unor situații deosebite.

15. Autoarea prezentei excepții de neconstituționalitate este nemulțumită de faptul că prevederile legale existente stabilesc că judecătorul-sindic va decide, prin sentință sau, după caz, prin încheiere, în condițiile legii privind procedura insolvenței, intrarea în faliment în anumite cazuri, fapt ce ar crea o discriminare, iar pentru evitarea oricărei discriminări, „s-ar impune ca dispozițiile art. 107 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 să prevadă că judecătorul-sindic va decide numai prin sentință intrarea în faliment”.

16. Curtea constată că prin formularea unor asemenea critici, autoarea excepției de neconstituționalitate își exprimă mai degrabă nemulțumirea acesteia în legătură cu modul de redactare și cu soluțiile legislative cuprinse în textul criticat, respectiv față de opțiunea legiuitorului de a alege o astfel de soluție legislativă. Or, asemenea probleme excedează competenței Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, „*se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului*”.

17. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 107 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Gondor Security” — S.R.L. din Târgu Mureș în Dosarul nr. 55/1.371/2013 al Tribunalului specializat Mureș.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului specializat Mureș și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 9 octombrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Ionița Cochințu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 550

din 5 octombrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 94/1999 privind participarea României la procedurile în fața Curții Europene a Drepturilor Omului și a Comitetului Miniștrilor ale Consiliului Europei și exercitarea dreptului de regres al statului în urma hotărârilor și convențiilor de rezolvare pe cale amiabilă, precum și celor ale art. 322 pct. 9 din Codul de procedură civilă din 1865

Augustin Zegrean	— președinte
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

1. Pe rol se află pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 94/1999 privind participarea României la procedurile în fața Curții Europene a Drepturilor Omului și a Comitetului Miniștrilor ale Consiliului Europei și exercitarea dreptului de regres al statului în urma hotărârilor și convențiilor de rezolvare pe cale amiabilă, precum și celor ale art. 322 pct. 9 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Radu Chiș în Dosarul nr. 7.985/2/2013 (2.370/2013) al Curții de Apel București —

Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 473D/2014.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 14 octombrie 2014, în prezența reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu, și au fost consemnate în încheierea din acea dată, când, constatând că nu sunt prezenți toți judecătorii care au participat la dezbateri, potrivit art. 58 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, Curtea, în temeiul art. 57 din Legea nr. 47/1992 și al art. 56 alin. (2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, a amânat pronunțarea pentru data de 15 octombrie 2014.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

3. Prin Decizia civilă nr. 620 din 10 aprilie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 7.985/2/2013 (2.370/2013), **Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 94/1999 privind participarea României la procedurile în fața Curții Europene a Drepturilor Omului și a Comitetului Miniștrilor ale Consiliului Europei și exercitarea dreptului de regres al statului în urma hotărârilor și convențiilor de rezolvare pe cale amiabilă, precum și celor ale art. 322 pct. 9 din Codul de procedură civilă.**

4. Excepția a fost ridicată de Radu Chiș cu ocazia soluționării cererii de recurs formulate împotriva Încheierii de ședință din 6 decembrie 2013, pronunțată de Tribunalul București — Secția a III-a civilă în Dosarul nr. 25.447/3/2012** în contradictoriu cu intimității Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Antifraudă Fiscală (succesoarea în drepturi a Gărzii Financiare), Compania Națională de Transporturi Aeriene Române TAROM, Societatea Comercială „Romaqua Holdings” — S.A. (fostă „Casrom” — S.A., „Comchim” — S.A.) și agentul guvernamental la Curtea Europeană a Drepturilor Omului.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul excepției susține, în esență, că Ordonanța Guvernului nr. 94/1999 contravine „dreptului constituțional de acces la justiție și la un proces echitabil, dreptul la nediscriminare și dreptul la o bună administrare”, deoarece nu reglementează „criteriile sau condițiile pentru ca agentul guvernamental să declanșeze procedura soluționării amiabile a cauzei,” pasivitatea reprezentantului guvernamental nefiind sancționată. În acest sens, consideră că „în cadrul procedurii administrative, simpla declarare ca admisibilă a plângerii poate declanșa procedura unei rezolvări amiabile a cauzei, atribuindu-se calitatea de titlu executor.” În legătură cu acest aspect, arată că, în cadrul acestei proceduri, „rezolvarea pe cale amiabilă a cauzei se face între agentul guvernamental și reclamant, în timp ce în procedura revizuirii agentul nici măcar nu este citat în cauză, deși el este cel care trebuie să apere Convenția și hotărârile CEDO, și tot el răspunde, în final, pentru executarea hotărârii instanței europene. În schimb, sunt citați părâții interni, adică cei care au determinat condamnarea statului, și procurorul, cel care a reprezentat instituția incapabilă să apere ordinea de drept, drepturile și libertățile cetățenilor.” De aceea, apreciază că între procedura administrativă și cea jurisdicțională s-a creat o situație discriminatorie, pe terenul normelor procedurale.

În ceea ce privește neconstituționalitatea dispozițiilor care reglementează calea extraordinară a revizuirii, autorul excepției consideră că acestea au fost „impuse în condiții neclare, artificiale și fără o fundamentare temeinică” și că, „în măsura în care aceste dispoziții nu permit remedierea și repunerea părții vătămate în situația anterioară încălcării pentru care statul a fost condamnat CEDO, atunci toate prevederile contrare ordinii

convenționale vor trebui să fie înlăturate ca fiind afectate de vicii de neconstituționalitate sau, după caz, interpretate în sensul convențional și constituțional al dreptului fundamental cu privire la accesul la justiție și la un proces echitabil.”

6. **Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie** opinează că excepția de neconstituționalitate este admisibilă, iar pe fond este neîntemeiată, dispozițiile de lege criticate fiind constituționale în raport cu principiile fundamentale invocate. În acest sens, instanța de judecată consideră, sub aspectul fondului, că autorul excepției justifică excepția de neconstituționalitate cu un singur argument dezvoltat, anume „caracterul oneros al rolului activ impus pe plan intern persoanei prejudiciate, astfel constatate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, pentru a-și recupera prejudiciul.” În continuare, arată că „condamnarea statului de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului determină nașterea în patrimoniul persoanei apreciate ca fiind victimă a dreptului la despăgubiri, conform dispozițiilor concrete ale Curții Europene. Or, titularul unui drept (inclusiv al dreptului la despăgubiri) poate să renunțe la dreptul său, adică să nu dorească valorificarea sa, astfel încât demersul statului și rolul activ al acestuia — solicitat de revizuiant — ar rămâne fără finalitate, aceasta fiind rațiunea legiuitorului intern pentru care a apreciat ca în cadrul procedurii de executare a hotărârilor CEDO, partea prejudiciată trebuie să declanșeze procedura (prin cerere de realizare a convenției amiabile sau cerere de revizuire) și să stăruie în epuizarea sa. Raționamentul juridic este similar, de altfel, procedurii interne de executare a unui titlu executoriu.”

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 94/1999 sunt constituționale. Cât privește dispozițiile art. 322 pct. 9 din Codul de procedură civilă din 1865, Avocatul Poporului arată că acestea au fost abrogate prin Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, conținutul lor fiind preluat de dispozițiile art. 509 alin. (1) pct. 10 din noul Cod de procedură civilă, care sunt neconstituționale în măsura în care nu permit revizuirea unei hotărâri judecătorești prin care, fără a se evoca fondul, s-au produs încălcări ale unor drepturi și libertăți fundamentale, încălcări constatate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului. În acest sens, invocă Decizia Curții Constituționale nr. 233/2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 pct. 9 din Codul de procedură civilă din 1865.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit actului de sesizare (Decizia civilă nr. 620 din 10 aprilie 2014, pronunțată de Curtea de Apel București — Secția a III-a

civilă și pentru cauze cu minori și de familie), dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 94/1999 privind participarea României la procedurile în fața Curții Europene a Drepturilor Omului și a Comitetului Miniștrilor ale Consiliului Europei și exercitarea dreptului de regres al statului în urma hotărârilor și convențiilor de rezolvare pe cale amiabilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 424 din 31 august 1999, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 145 din 23 martie 2001, cu modificările și completările ulterioare, precum și dispozițiile art. 322 pct. 9 din Codul de procedură civilă din 1865, republicat în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 45 din 24 februarie 1948, cu modificările și completările ulterioare, abrogat potrivit art. 83 lit. a) din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 30 mai 2012.

12. Având în vedere dispozițiile art. 3 alin. (1) din Legea nr. 76/2012, potrivit căreia *„Dispozițiile Codului de procedură civilă se aplică numai proceselor și executărilor silite începute după intrarea acestuia în vigoare”*, precum și Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, prin care Curtea Constituțională a statuat că sintagma *„în vigoare”* din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, se reține îndeplinirea condițiilor de admisibilitate a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 pct. 9 din Codul de procedură civilă din 1865, în sensul în care aceste dispoziții de lege pot fi supuse controlului de constituționalitate.

13. Dispozițiile art. 322 pct. 9 din Codul de procedură civilă din 1865 au următorul cuprins: *„Revizuirea unei hotărâri rămase definitivă în instanța de apel sau prin neapelare, precum și a unei hotărâri dată de o instanță de recurs atunci când evocă fondul, se poate cere în următoarele cazuri: [...]*

9. *dacă Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat o încălcare a drepturilor sau libertăților fundamentale datorată unei hotărâri judecătorești, iar consecințele grave ale acestei încălcări continuă să se producă și nu pot fi remediate decât prin revizuirea hotărârii pronunțate.”*

14. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile legale atacate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) și (5) referitor la statul de drept, art. 11 alin. (1) și (2) referitor la raportul dintre dreptul internațional și dreptul intern, art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi, art. 20 alin. (1) și (2) referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului și art. 21 alin. (1), (2) și (3) referitor la accesul liber la justiție.

15. Prin Cererea înregistrată sub nr. 54.611/3/2011 pe rolul Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, autorul excepției a solicitat revizuirea mai multor hotărâri judecătorești, susținând că prin Hotărârea din 14 septembrie 2010 statul român a fost condamnat, în temeiul art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, de Curtea Europeană a Drepturilor Omului. Ulterior și-a precizat cererea de revizuire, în sensul menținerii acesteia doar cu privire la Decizia civilă nr. 1.425 din 6 octombrie 1999, pronunțată de Tribunalul București — Secția a V-a civilă și contencios administrativ, formându-se Dosarul nr. 25.447/3/2012 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

16. Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, prin Încheierea din 7 septembrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 25.447/3/2012, a admis excepția necompetenței funcționale a secției și a dispus trimiterea

dosarului, spre competență soluționare, către una dintre secțiile civile ale tribunalului, formându-se astfel Dosarul nr. 25.447/3/2012** al Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

17. În Ședința publică din 6 decembrie 2013, Tribunalul București — Secția a III-a civilă a invocat excepția lipsei calității procesuale pasive pentru intimații Garda Financiară — Comisariatul General, Compania Națională de Transporturi Aeriene Române TAROM și agentul guvernamental la Curtea Europeană a Drepturilor Omului și excepția inadmisibilității cererii de revizuire.

18. Față de excepțiile invocate de instanța de judecată, autorul criticii a ridicat excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 94/1999, ale art. 322 pct. 9 din Codul de procedură civilă și ale art. 408¹ din Codul procedură penală, iar tribunalul, așa cum reiese din practica Deciziei civile nr. 1.231 A din 6 decembrie 2012, a apreciat că „o eventuală sesizare a Curții Constituționale poate fi discutată în măsura în care există o cale de atac admisibilă”, astfel încât a pus în discuție, cu prioritate, excepția inadmisibilității cererii de revizuire.

19. Autorul excepției a formulat recurs împotriva „Încheierii de ședință din 6 decembrie 2012”, pronunțată de Tribunalul București — Secția a III-a civilă în Dosarul nr. 25.447/3/2012**, încheiere care, potrivit considerentelor actului de sesizare a Curții Constituționale, „constituie și practica Deciziei civile nr. 1.231 A din 6 decembrie 2012.”

20. Prin Decizia civilă nr. 620 din 10 aprilie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 7.985/2/2013 (2.370/2013), Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie a modificat parțial practica Deciziei civile nr. 1.231 A din 6 decembrie 2012 pronunțată de Tribunalul București — Secția a III-a civilă, în sensul admiterii cererii de sesizare a Curții Constituționale, în parte, respectiv doar în privința excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 94/1999 și ale art. 322 pct. 9 din Codul de procedură civilă.

21. Analizând dispozițiile de lege criticate, Curtea reține că prin Decizia nr. 233 din 15 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 340 din 17 mai 2011, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 322 pct. 9 din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale în măsura în care nu permit revizuirea unei hotărâri judecătorești prin care, fără a se evoca fondul, s-au produs încălcări ale unor drepturi și libertăți fundamentale, încălcări constatate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului.

22. În prezenta cauză, Curtea constată însă că autorul excepției de neconstituționalitate critică dispozițiile art. 322 pct. 9 din Codul de procedură civilă din altă perspectivă decât cea analizată de Curtea Constituțională prin decizia sus-citată.

23. Analizând critica de neconstituționalitate, Curtea reține că autorul excepției a solicitat revizuirea Deciziei civile nr. 1.425 din 6 octombrie 1999, pronunțată de Tribunalul București — Secția a V-a civilă și contencios administrativ, decizie prin care a fost menținută Sentința din 11 ianuarie 1999 a Judecătoriei Sectorului 1 București, susținând că prin Hotărârea din 14 septembrie 2010 statul român a fost condamnat, în temeiul art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, de Curtea Europeană a Drepturilor Omului.

24. În legătură cu acest aspect, Curtea reține că prin Hotărârea din 14 septembrie 2010, pronunțată în Cauza *Chiș împotriva României*, hotărâre publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 85 din 2 februarie 2011, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a hotărât condamnarea statului român, în temeiul art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, pentru neexecutarea Sentinței din 14 decembrie 1995 a Judecătoriei

Sectorului 5 București, sentință rămasă definitivă la data de 30 mai 1997, care însă nu face obiectul cererii de revizuire așa cum aceasta a fost precizată.

25. În aceste condiții, Curtea constată că autorul excepției de neconstituționalitate, în temeiul art. 322 pct. 9 din Codul de procedură civilă din 1865, a solicitat revizuirea Deciziei civile nr. 1.425 din 6 octombrie 1999, pronunțată de Tribunalul București — Secția a V-a civilă și contencios administrativ, prin care a fost menținută Sentința din 11 ianuarie 1999 a Judecătorei Sectorului 1 București. Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin Hotărârea din 14 septembrie 2010, nu

a decis însă condamnarea statului român pentru neexecutarea acestei sentințe.

26. De aceea, dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 94/1999 și ale art. 322 pct. 9 din Codul de procedură civilă din 1865 nu au legătură cu soluționarea cauzei, în sensul stabilit de art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 3 decembrie 2010, astfel că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor sus-menționate este inadmisibilă.

27. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 94/1999 privind participarea României la procedurile în fața Curții Europene a Drepturilor Omului și a Comitetului Miniștrilor ale Consiliului Europei și exercitarea dreptului de regres al statului în urma hotărârilor și convențiilor de rezolvare pe cale amiabilă, precum și celor ale art. 322 pct. 9 din Codul de procedură civilă din 1865, excepție ridicată de Radu Chiș în Dosarul nr. 7.985/2/2013 (2.370/2013) al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 15 octombrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,

Doina Suliman

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

privind numirea de membri în Comitetul pentru Audit Public Intern

Având în vedere art. 5 din Legea nr. 672/2002 privind auditul public intern, republicată, cu modificările ulterioare, în temeiul art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 2 alin. (8) din Normele privind modul de nominalizare a membrilor Comitetului pentru Audit Public Intern, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 235/2003,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentului ordin se numește în calitatea de membru în Comitetul pentru Audit Public Intern doamna Popescu Maria, director al Unității Centrale de Armonizare pentru Auditul Public Intern.

Art. 2. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentului

ordin se numește în calitatea de membru în Comitetul pentru Audit Public Intern domnul Radu Gabriel, președinte al Camerei Auditorilor Financiari din România.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul finanțelor publice,
Dan Manolescu,
secretar de stat

București, 3 noiembrie 2014.
Nr. 1.504.

MINISTERUL CULTURII

ORDIN**privind clasarea în Lista monumentelor istorice, categoria ansamblu, grupa valorică B, a Ansamblului „Calea ferată îngustă Turda-Abrud”, tronsonul aferent județului Cluj**

Având în vedere Referatul nr. 1.226 din 30 iunie 2014 de aprobare a proiectului de ordin al ministrului culturii de clasare în Lista monumentelor istorice, categoria ansamblu, grupa valorică B, a Ansamblului „Calea ferată îngustă Turda-Abrud”, tronsonul aferent județului Cluj,

în conformitate cu dispozițiile art. 13 alin. (1) pct. 2 lit. b), art. 21 alin. (2) și ale art. 33 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 16 alin. (2) și (3) din Normele metodologice de clasare și inventariere a monumentelor istorice, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.260/2008, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 11 alin. (1) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, cu modificările și completările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul culturii, emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se clasează monument istoric Ansamblul „Calea ferată îngustă Turda-Abrud”, tronsonul aferent județului Cluj, în categoria ansamblu, grupa valorică B, cu codul în Lista monumentelor istorice CJ-II-a-B-21097, cu următoarele componente și subcoduri:

- Turda gară — CJ-II-m-B-21097.01;
- Turda casă, fost dormitor — CJ-II-m-B-21097.02;
- Turda depozit de ulei — CJ-II-m-B-21097.03;
- Mihai Viteazu gară — CJ-II-m-B-21097.04;
- Cornești haltă — CJ-II-m-B-21097.05;
- Pod peste Arieș — CJ-II-m-B-21097.06;

- Moldovenești canton — CJ-II-m-B-21097.07;
- Buru gară — CJ-II-m-B-21097.08;
- Buru canton — CJ-II-m-B-21097.09;
- Lungești canton — CJ-II-m-B-21097.10;
- Ocolișel haltă — CJ-II-m-B-21097.11;
- Tunel — CJ-II-m-B-21097.12.

(2) Coordonatele punctelor de contur ale zonei de protecție a monumentului istoric sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Viceprim-ministru, ministrul culturii,
Kelemen Hunor

București, 31 iulie 2014.
Nr. 2.547.

ANEXĂ

Zona de protecție a Ansamblului „Calea ferată îngustă Turda-Abrud”, tronsonul aferent județului Cluj

Coordonate puncte de contur

Nr. crt.	Coordonate stereo 70	
	X	Y
1	556341.372	387213.520
2	556354.132	387312.702
3	556711.853	387447.711
4	556603.128	387440.750
5	557120.339	388675.196
6	557020.339	388670.460
7	557845.727	389861.976
8	557746.657	389876.262
9	556946.071	390984.011
10	556846.468	390992.910
11	557530.892	393128.252
12	557456.132	393061.806
13	557335.840	394302.937
14	557239.842	394273.174
15	556832.842	394548.115

Nr. crt.	Coordonate stereo 70	
	X	Y
16	556739.463	394512.334
17	556979.065	395399.292
18	556879.108	395403.269
19	557184.683	396831.108
20	557087.191	396853.368
21	558885.942	398282.644
22	558785.026	398295.603
23	559336.867	400474.218
24	559232.217	400492.638
25	560154.158	402939.202
26	560059.523	402976.463
27	560732.393	405408.672
28	560636.613	405439.149
29	562600.955	407377.231
30	562568.636	407471.864

ACTE ALE CAMEREI DE COMERȚ ȘI INDUSTRIE A ROMÂNIEI

CAMERA DE COMERȚ ȘI INDUSTRIE A ROMÂNIEI

REGULAMENT

privind avizarea, supravegherea, controlul și sancționarea activității burselor de mărfuri

În îndeplinirea atribuțiilor conferite de art. 1 alin. (3) și art. 28 alin. (1) din Legea nr. 357/2005 privind bursele de mărfuri și având în vedere dispozițiile art. 28 alin. (2) lit. k) din Legea camerelor de comerț din România nr. 335/2007, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 16 pct. 16 din Statutul Camerei Naționale*), Colegiul de conducere al Camerei de Comerț și Industrie a României, prin Comisia bursieră, este autoritatea abilitată să avizeze, să supravegheze, să controleze și să sancționeze bursele de mărfuri.

Având în vedere Decizia nr. 16 din 30 septembrie 2014 a Colegiului de conducere al Camerei de Comerț și Industrie a României, întrunit în sesiunea a XXXVII-a,

în temeiul art. 28 pct. 27 din Statutul Camerei Naționale,

Colegiul de conducere al Camerei de Comerț și Industrie a României aprobă prezentul regulament.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prezentul regulament cuprinde norme cu privire la condițiile și procedura de avizare, supraveghere, control și sancționare a burselor de mărfuri, organizate în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 357/2005 privind bursele de mărfuri.

Art. 2. — (1) Termenii și expresiile utilizate în prezentul regulament au semnificația prevăzută la art. 3 din Legea nr. 357/2005.

(2) Termenele din prezentul regulament sunt calculate pe zile calendaristice.

Art. 3. — (1) Colegiul de conducere al Camerei de Comerț și Industrie a României (CCIR), denumit în continuare *Colegiul*, este autoritatea abilitată să aplice dispozițiile prezentului regulament, realizând această activitate printr-o Comisie bursieră.

(2) Comisia bursieră (*Comisia*) este o structură de specialitate ce are rolul de a aviza, de a supraveghea, de a controla și de a sancționa activitatea burselor de mărfuri, sens în care va lucra și va lua decizii în numele și pe socoteala Colegiului.

(3) Deciziile Comisiei vor fi supuse ratificării Colegiului, prin grija președintelui și a secretarului său, în proxima ședință a acestuia.

(4) Comisia se organizează și funcționează potrivit prevederilor Legii nr. 357/2005, ale Statutului CCIR și ale prezentului regulament.

(5) Comisia este compusă din 3 membri titulari și 2 membri supleanți, persoane fizice alese de către Colegiu pentru o perioadă de 5 ani, dintre membrii săi, pe baza propunerilor membrilor Colegiului și cu votul direct al majorității simple a celor prezenți.

(6) Comisia își alege un președinte din rândul membrilor săi.

(7) Calitatea de membru al Comisiei se pierde:

a) prin demisie;

b) prin revocare de către Colegiu;

c) de drept, în cazul a 3 absențe nemotivate consecutive la întrunirile Comisiei sau în cazul în care refuză să voteze în cadrul ședinței, abținerea neconsiderându-se refuz;

d) prin deces.

(8) În cazul în care un membru titular și-a pierdut calitatea de membru al Comisiei sau nu poate vota ca urmare a unui

conflict de interese, acesta va fi înlocuit automat de un membru supleant.

(9) Dacă, drept urmare a pierderii calității de membru și a înlocuirilor succesive, Comisia rămâne doar cu un membru titular, adoptarea deciziilor ce cad în competența sa se suspendă până la următoarea ședință a Colegiului, care va alege o nouă Comisie sau va completa componența acesteia, potrivit dispozițiilor prezentului articol.

Art. 4. — Președintele Comisiei are următoarele atribuții:

a) să coordoneze activitatea Comisiei;

b) să conducă ședințele Comisiei la care participă;

c) să constate încetarea calității de membru al Comisiei;

d) să semneze documentele necesare desfășurării ședinței Comisiei (convocare, proces-verbal al ședinței), precum și documentele prin care se comunică deciziile Comisiei către societățile solicitante;

e) să supună ratificării Colegiului deciziile adoptate în cadrul Comisiei, în proxima ședință a acestuia.

Art. 5. — Activitatea Comisiei se desfășoară pe baza următoarelor principii:

a) obiectivitate, în sensul că își fundamentează actele emise (decizii, concluzii și propuneri) pe existența unor date obiective;

b) confidențialitate, în sensul că membrii Comisiei nu vor dezvălui sub nicio formă aspecte legate de activitatea Comisiei;

c) conflict de interese, în sensul că membrii Comisiei vor declara, dacă este cazul, dacă se află în conflict de interese în legătură atribuțiile ce le revin potrivit prezentului regulament;

d) imparțialitate;

e) rol activ, în sensul de a analiza toate aspectele cauzei cu a cărei instrumentare a fost însărcinată.

Art. 6. — Comisia, în conformitate cu dispozițiile art. 1 alin. (3) și ale art. 28 din Legea nr. 357/2005, are următoarele atribuții:

a) verifică îndeplinirea de către solicitanți a condițiilor prevăzute de Legea nr. 357/2005 și acordă avizul prealabil de legalitate și de oportunitate pentru înființarea unei burse de mărfuri;

b) în cazul modificării actului constitutiv al bursei de mărfuri ulterior acordării avizului prealabil de legalitate și oportunitate, Comisia va verifica, înainte de adoptarea noului act constitutiv de către adunarea generală extraordinară, dacă noua formă a

* Statutul Camerei Naționale nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

actului prevede obligativitatea avizării regulamentelor de către Colegiu, conform art. 5 alin. (1) lit. j) din Legea nr. 357/2005;

c) controlează conformitatea regulamentelor operaționale ale unei burse de mărfuri cu dispozițiile Legii nr. 357/2005 și avizează fiecare regulament operațional;

d) retrace avizul acordat cu privire la unul sau mai multe regulamente operaționale în situația în care constată abateri de la dispozițiile legale sau de la regulamentele emise de o bursă de mărfuri;

e) suspendă dreptul de tranzacționare al unui membru acționar, suspendă dreptul de tranzacționare sau exclude de la tranzacționare un membru afiliat și retrace dreptul de acces unui client al bursei de mărfuri în situația în care constată abateri de la dispozițiile legale sau de la regulamentele operaționale emise de o bursă de mărfuri;

f) analizează și soluționează contestațiile împotriva sancțiunilor adoptate de consiliul de administrație al unei burse de mărfuri, în conformitate cu art. 8 alin. (2) și art. 25 alin. (5) din Legea nr. 357/2005;

g) solicită, dacă este necesar, burselor de mărfuri și societăților de brokeraj punerea la dispoziție a registrelor de evidență a tranzacțiilor și a contractelor încheiate pe piețele administrate de bursele de mărfuri potrivit art. 27 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 357/2005.

Art. 7. — Adoptarea deciziilor Comisiei se realizează după următoarea procedură:

a) ședințele sunt conduse de președintele Comisiei sau, în lipsa acestuia, de alt membru al Comisiei desemnat de președinte;

b) deciziile se adoptă cu votul majorității membrilor Comisiei;

c) la ședințele Comisiei pot participa, ca invitați, reprezentanții legali ai societăților implicate.

Art. 8. — (1) Activitatea Comisiei este asigurată de un secretar, respectiv de șeful Biroului supraveghere bursieră, desemnat într-o astfel de calitate printr-o decizie a președintelui CCIR. Secretarul Comisiei are următoarele atribuții:

a) înregistrează și păstrează documentele depuse de societățile solicitante;

b) centralizează documentele depuse și le transmite fiecărui membru al Comisiei, în termen de maximum 5 zile de la data înregistrării cererii prin poștă, e-mail sau fax;

c) convoacă, în termen de maximum 12 de zile de la data înregistrării cererii, ședința Comisiei; în cazuri justificate de către solicitant, pentru decizii ce nu suportă amânare, Comisia se va putea convoca „în regim de urgență”;

d) elaborează proiectele ordinii de zi;

e) întocmește, tehnoredactează și semnează procesele-verbale ale ședinței, împreună cu președintele și membrii Comisiei;

f) redactează deciziile Comisiei, le înaintează spre semnare președintelui și le contrasemnează;

g) ține o evidență precisă a deciziilor Comisiei, precum și a comunicării deciziilor către solicitanți;

h) comunică părții/părților vizate deciziile adoptate de Comisie, în termen de 7 zile de la data ședinței.

(2) Secretarul Comisiei nu poate fi membru al acesteia.

CAPITOLUL II

Avizarea burselor de mărfuri

Art. 9. — Înainte de înființare, fondatorii societăților organizatoare ale unei burse de mărfuri, prin reprezentanții lor special desemnați în acest scop, vor solicita avizul prealabil de legalitate și de oportunitate al Colegiului.

Art. 10. — (1) În aplicarea prevederilor art. 1 alin. (2) din Legea nr. 357/2005, solicitantul avizului prealabil de legalitate și de oportunitate depune la Comisie următoarele documente:

a) cererea privind solicitarea avizului de legalitate și de oportunitate;

b) actul constitutiv al societății, în copie certificată;

c) dovada efectuării vărsământului integral, în numerar, al capitalului social subscris;

d) declarația pe propria răspundere a fiecărui membru în consiliul de administrație al respectivei burse de mărfuri că nu deține participări, de orice fel ar fi acestea, într-o altă bursă de mărfuri;

e) dovada achitării tarifului pentru acordarea avizului prealabil de legalitate și de oportunitate;

f) orice alte documente și informații ce pot fi relevante și utile pentru fundamentarea acestei decizii.

(2) Documentele menționate la alin. (1) se transmit prin poștă sau se vor depune direct la registratura CCIR.

(3) Secretarul Comisiei realizează activitatea prevăzută la art. 8 necesară emiterii unui aviz la proxima ședință a Comisiei.

(4) În urma deliberării membrilor Comisiei asupra avizării sau neavizării, secretarul Comisiei redactează decizia prin care se admite ori se respinge solicitarea, decizie care va fi semnată de președintele Comisiei și va fi contrasemnată de secretar.

Art. 11. — În situația în care, pe durata funcționării bursei de mărfuri, se vor modifica una sau mai multe dintre condițiile care au stat la baza avizării, societatea organizatoare a respectivei burse de mărfuri este obligată să notifice acea împrejurare Comisiei, în termen de 7 zile de la data producerii modificării, și să depună documente doveditoare în vederea avizării modificărilor.

Art. 12. — Comisia decide cu privire la solicitarea avizării înființării unei anumite burse de mărfuri în termen de maximum 30 de zile de la data depunerii documentelor necesare avizării.

Art. 13. — În vederea adoptării unei decizii privind acordarea avizului, conform legii, Comisia va verifica îndeplinirea de către solicitant a tuturor condițiilor prevăzute de Legea nr. 357/2005 și va emite o decizie motivată, în fapt și în drept, pe care o va notifica solicitantului în termen de 7 zile de la data adoptării.

Art. 14. — (1) Decizia poate fi contestată printr-o plângere prealabilă la Colegiu, în termen de maximum 30 de zile de la data comunicării răspunsului la solicitarea de aviz.

(2) Soluția care va fi dată de Colegiu plângerii prealabile va putea fi atacată în termenul legal la instanța judecătorească competentă.

CAPITOLUL III

Regulamentele bursei de mărfuri

Art. 15. — Sunt considerate regulamente operaționale acele regulamente ale unei burse de mărfuri care sunt opozabile membrilor, clienților bursei și terților în activitatea desfășurată pe piețele administrate de acea bursă.

Art. 16. — În vederea avizării unui regulament operațional, societatea organizatoare a acelei burse de mărfuri va transmite Comisiei, prin grija administratorilor săi, următoarele documente:

a) cerere de avizare, în baza hotărârii adoptate de consiliul de administrație al bursei de mărfuri;

b) proiectul de regulament operațional pentru care se solicită avizul;

c) dovada achitării tarifului de avizare.

Art. 17. — (1) Comisia verifică îndeplinirea condițiilor legale și decide cu privire la avizarea regulamentului operațional, în termen de maximum 30 de zile de la data depunerii documentelor necesare avizării.

(2) Regulamentele operaționale ale bursei de mărfuri, astfel cum au fost avizate de Comisie, vor fi publicate, în format electronic, pe site-ul fiecărei burse de mărfuri.

Art. 18. — În cazul respingerii cererii de avizare a unui anumit regulament operațional, Comisia va emite o decizie motivată, în fapt și în drept, care va fi comunicată solicitantului în termen de 7 zile de la data adoptării.

Art. 19. — (1) Decizia de respingere poate fi contestată printr-o plângere prealabilă, în termen de maximum 30 de zile de la data comunicării răspunsului la cererea de avizare, la Colegiu.

(2) Soluția care va fi dată de Colegiu plângerii prelabile va putea fi atacată în termenul legal la instanța judecătorească competentă.

CAPITOLUL IV

Modificarea regulamentelor operaționale

Art. 20. — Orice modificare a unui regulament operațional al bursei de mărfuri este supusă avizării Comisiei.

Art. 21. — În vederea avizării modificării unui regulament operațional, bursa de mărfuri transmite Comisiei următoarele documente:

- a) cerere de avizare a modificării, în baza hotărârii adoptate de consiliul de administrație al bursei de mărfuri;
- b) forma modificată a regulamentului operațional pentru care se solicită avizul;
- c) dovada achitării tarifului de avizare.

Art. 22. — Comisia verifică îndeplinirea condițiilor legale și decide cu privire la avizarea modificării unui regulament operațional în termen de maximum 30 de zile de la data depunerii documentelor necesare avizării și o comunică solicitantului în termen de 7 zile de la data adoptării.

Art. 23. — În cazul respingerii cererii de avizare a modificării, Comisia emite o decizie motivată, în fapt și în drept, pe care o notifică solicitantului în termen de 7 zile de la data adoptării.

Art. 24. — (1) Decizia de respingere poate fi contestată printr-o plângere prealabilă, în termen de maximum 30 de zile de la data comunicării răspunsului la cererea de avizare, la Colegiu.

(2) Soluția care va fi dată de Colegiu plângerii prelabile va putea fi atacată în termenul legal la instanța judecătorească competentă.

CAPITOLUL V

Supraveghere și control

Art. 25. — În exercitarea atribuțiilor de supraveghere și control, Comisia poate solicita accesul la documentele prevăzute la art. 27 din Legea nr. 357/2005.

CAPITOLUL VI

Conflicte de interese

Art. 26. — Orice membru al Comisiei și al Colegiului, care are un interes material sau care se află într-un conflict de interese, este obligat să se abțină de la votul asupra oricărei probleme legate de activitatea unei anumite burse de mărfuri, fiind însă considerat prezent la stabilirea cvorumului necesar luării unei decizii.

Art. 27. — În sensul prezentului regulament se consideră că un membru al Comisiei sau/și al Colegiului are un interes material sau se află în conflict de interese în orice situație care ar putea

naște la un moment dat bănuiala rezonabilă că respectivul membru ar avea un folos material pentru sine, soțul său, o rudă ori un afin până la gradul II inclusiv, dacă decizia ce urmează a fi adoptată îl privește în mod direct sau indirect pe el ca persoană fizică ori ca persoană juridică ale cărei activități le reprezintă.

CAPITOLUL VII

Contestații și sesizări

Art. 28. — (1) Comisia soluționează contestațiile primite de la membrii acționari, membrii afiliați și clienții bursei de mărfuri cu privire la sancțiunile de suspendare, excludere sau retragere de la tranzacționare adoptate de consiliul de administrație al bursei de mărfuri.

(2) Contestațiile se soluționează de Comisie în termen de 30 de zile de la data depunerii acestora, prin emiterea de decizii motivate, în fapt și în drept.

(3) Deciziile de respingere a contestațiilor pot fi atacate la Colegiu, în termen de maximum 30 de zile de la data comunicării acestora.

(4) Plenul Colegiului se va pronunța cu privire la contestație în proxima ședință.

Art. 29. — În situația constatării de abateri de la reglementările în vigoare, pot sesiza Comisia următoarele categorii de participanți:

- a) membrii acționari;
- b) membrii afiliați;
- c) clienții bursei de mărfuri;
- d) clienții societăților de brokeraj;
- e) brokerii;
- f) orice persoane juridice/fizice care au încheiat în prealabil un contract de prestări de servicii cu bursa de mărfuri;
- g) bursele de mărfuri.

CAPITOLUL VIII

Tarife

Art. 30. — (1) În exercitarea atribuțiilor prevăzute de prezentul regulament, CCIR percepe următoarele tarife:

- a) pentru acordarea avizului prealabil și de oportunitate — 2.700 lei, plus TVA;
- b) pentru avizarea regulamentelor operaționale ale bursei de mărfuri — 540 lei, plus TVA;
- c) pentru avizarea modificărilor regulamentelor operaționale — 540 lei, plus TVA;
- d) pentru soluționarea contestațiilor la hotărârile adoptate de consiliul de administrație al bursei de mărfuri — 540 lei, plus TVA;
- e) pentru soluționarea contestațiilor formulate de persoanele enunțate la art. 28 — 2.150 lei, plus TVA;
- f) pentru cererile de soluționare a unei solicitări „în regim de urgență” se va percepe un procent suplimentar de 10% din valoarea tarifelor prevăzute la lit. a)—e);
- g) pentru organizarea de evenimente, workshopuri sau cursuri de perfecționare, se vor respecta tarifele percepute de către CCIR pentru aceste tipuri de servicii, la care se va aplica discountul acordat membrilor și partenerilor.

(2) Tarifele vor putea fi modificate anual de Colegiu, avându-se în vedere rata inflației, precum și indicele mediu de creștere a prețurilor bunurilor.

CAPITOLUL IX

Sancțiuni

Art. 31. — (1) În cazul încălcării grave a legislației în vigoare și a regulamentelor operaționale ale bursei de mărfuri, Comisia va putea aplica una dintre următoarele sancțiuni:

a) retragerea avizului acordat cu privire la un regulament operațional;

b) suspendarea dreptului de tranzacționare al unui membru acționar sau al unui membru afiliat, pe o perioadă cuprinsă între o lună și 6 luni;

c) excluderea de la tranzacționare a unui membru afiliat;

d) retragerea dreptului de acces al unui client al bursei de mărfuri.

(2) Cu minimum 7 zile înainte de data ședinței în care urmează să se decidă asupra sancțiunilor care vor fi aplicate, secretarul Comisiei transmite o notificare, semnată de președintele Comisiei, părților vizate.

(3) Notificarea cuprinde:

a) invitația de participare la ședința Comisiei în care urmează să se dezbată și să se decidă asupra eventualelor sancțiuni;

b) prezentarea succintă a faptei;

c) solicitarea unui punct de vedere al părților vizate, precum și posibilitatea prezentării de documente relevante.

CAPITOLUL X

Retragerea avizului prealabil și de oportunitate

Art. 32. — Comisia va putea retrage avizul prealabil și de oportunitate acordat unei burse de mărfuri în următoarele situații:

a) nu mai este îndeplinită una dintre condițiile care au stat la baza avizării;

b) societatea se află în curs de reorganizare judiciară sau în faliment;

c) în orice altă situație, la cererea societății.

CAPITOLUL XI

Dispoziții finale

Art. 33. — Toate deciziile Comisiei vor fi supuse ratificării Colegiului în prima ședință a acestuia ce va avea loc după data emiterii acesteia.

Art. 34. — Prezentul regulament poate fi modificat prin decizie a Colegiului de conducere al CCIR, se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

Președintele Colegiului de conducere al Camerei de Comerț și Industrie a României,
Mihai Daraban

București, 30 septembrie 2014.
Nr. 25.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 810778